

Karl August Nicander

En Dröm om Napoleon

P. E. Winge. Nyköping. 1830.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NicanderKA/titlar/EnDrömOmNapoleon/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb10165847-faksimil>

C. A. Nicander

En Dröm

*Lo.
Lo. litt.
Dikt.
Kap.*

o m

Napoleon.

Nyköping,
tryckt hos P. E. Winge,
1830.

N. N.

Nicander

*Toujours lui! lui partout! ou brûlante ou glacée,
Son image sans cesse ébranle ma pensée.
Il verse à mon esprit le souffle créateur:
Je tremble et dans ma bouche abondent les paroles,
Quand son nom gigantesque, entouré d'auréoles,
Se dresse dans mon vers de toute sa hauteur.*

VICTOR HUGO.

T i l l e g n a d

Tit.

Gust. Payson.

THE

THE

THE

Wid midnattsklockans slag sig sömnens Genius
sänkte

Till jorden på sin char, styrd af en gyllne tøm.
Hans vinge klar och ren i månens strålar blänkte,
Och uppå vingen satt en liten nyfödd Dröm:

Och Drömmen smög sig stilla i min hjerna,
Först tindrande som nattens minsta stjerna,
Men växte till i klarhet och blef stor
Som firmamentets största meteor.

Mig tycktes att jag gick i Prins Baciocchis salar
Uti Bologna. Rikt palatset upplyst var;
Men allt var tyst: en chor af Minnets nåktergalar
Långt bort i en cypress söng sitt orakelsvar.

Då nalkades en Hjeltevålnad sakta;
Knappt tordes jag hans drag, hans drågt betrakta.
Serafer strödde rosor i hans fjåt,
Och på hans panna glånste majeståt.

Det var Napoleon. Vål var han blek som döden,
Och syntes alfvarsam, men med ett mildt behag,
Och denna själens eld, som trotsar alla öden,
Spreds som en glorias sken omkring hans anletsdrag.

Den Jofursblix, som styrde legioner,
Och vände upp och ned på jordens throner,
Brann i hans öga med olympisk glans:
Hans Kejsarkrona var en lagerkrans.

"År du densamme, såg!" så lugnt till mig han sade,
"Somsång om *Moskaus brand*, som skref min *Monolog*,
"Och Sångens offerkrans uppå min urna lade,
"Som sköljs, på klippig strand, af oceanens våg?"

Jag håpnade — och började att stamma:

"Ja! Kejsarkonung! ja! jag år densamma,

"Som, se'n du föll, dig Sångens hyllning bar,

"Fast Sängen ej sin urbild hunnit har."

"Din tunga klingar sött" — så Skuggan tog till ordet —

"Din hand gör helgerån — Betänk, hvad du har gjort!

"Stod ej, som en Penat, min bild i går på bordet

"I gästfrihetens hus och glädjens ålsklingsort?

"Der — inför Skönhetens, Behagens öga

"Herr Sångare! Du hedrade dig föga;

"Du hufvudet af mig förrådiskt stal,

"Förvågne Terrorist, Barbar! Vandal!"

"Det år då icke nog, att man mitt namn fördömmar,

"Att hyr-Poeters skrän mig står i grafvens famn,

"Att man mitt stoft beler och mina bragder glömmar —

"Allt massakreras skall, så snart det bår mitt namn.

"I huslighetens tempel jag mig döljer;

"Men åfven der mig tidens agg förföljer —

"Du ock har tidens sed; men akta dig!

"Betäck ditt anlet! Sjung ej mer om mig!"

"O Hjelte! vredgas ej!" Så ropte jag med smärta —
"Väl bör jag plikta dyrt med sång, med bläck och gråt;
"Väl handen brottslig var, men ej mitt arma hjerta,
"Som klappar hvar minut: Förlåt! Förlåt! Förlåt!
"Men förr'n jag med min lyra och min tunga
"Hör opp att Dig och dina verk besjunga,
"Förr offrar jag min hand åt lågans brand —
"Och lyckligtvis! det var min venstra hand."

Då log Napoleon, och så han talte åter
Med mildrad stämman re'n och blicken af en Gud:
"Vålan! så sjung och skrif som förr — jag dig förlåter:
"Jag allt förstumma kan, blott icke Diktens ljud;
"Men du bör bilda blott och ej förstöra:
"Lägg ej din hand, der hon ej har att göra,
"Och framför allt det rådet mins, min Son!
"Bår aldrig händer på Napoleon!"

Så sagdt, Napoleon försvann och drömmen flydde:
Jag slog mitt öga upp, då dagens stråle grydde.
Hår sänder jag min Dröm. Så enkel drömmen är,
Den mig en gynnsam vink om tillgift innebår.
Jag hoppas, Sångens Vän, den Ådle, mildt förlåter
Hvad Sångar'n slog itu, men ej kan laga åter,
Och jag betalar hår — (Så år Poeters fall)
Med uselt pappersmynt en hjelte af kristall.

Nyköping den 31 Julii 1830.

N — r.

"Och lyckligt det var min vänners hand."
 "För öfver jag min hand är jag så glad."
 "Låt oss nu Dig och dina verk beröma."
 "Men för'n jag med min lyra och min tonga
 "Om klappas hvar minns: för'n till förtärlig
 "Vil ha den hälsell var, uppe af mitt bröst
 "Vil ha jag blott af mig med mig en stund
 "Vil ha jag med mig en stund en stund

"Då jag Napoleon, och så han till sig åter
 "Med min hand så minns till och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund
 "Vil ha jag blott och blott en stund

Behaget af denna Dikt är förenadt med verk-
 lighet. Författaren, (redan allmänt känd genom
 utmärkt vackra litterära produktioner) kom af en
 händelse, d. 30 Julii 1830, att med venstra handen
 ikullkasta och sönderslä hos Tit. P. en på ett bord
 stående hög Kristall-Flaska, i form af en staty,
 föreställande Kejsar Napoleon. Denna händelse
 gaf anledning till Poëmet, som ägaren till den
 sönderslagna Statyen erhöll tidigt dagen derefter.

Utgifv.

Tit.
 Känd.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

